

Коли він так уносить ся по воді, пливе перед ним кавалок великого рогозу, такого як то бачите наші жінки мають кобильки, в котрі різні домові справушки і купця з ярмарку складають. Побачивши ту рогожину, набрав Петро нової сили і прискорив плавбу до неї і зланав її в руки, відтак підложив під себе і міг вже вигідно плисти, а коли умучив ся, відпочати.

— Славаж Тобі, Господи Боже! — каже урадуваний Петро.

Плив він відтак на тій рогожній до самого вечера, а куда плив, сам не знав, досить, що до вечера доплив до одного острова.

Кількадесять кроків від берега вода була не глибока і він міг вже перейти погами. Припливши до берега, виліз на суху землю, поскидав з себе верхню одежу, і повісив на дерево, а маючи при собі кресало, вибрав з помежи камінців кремій, взяв зі старої дулавної порохна, викресав вогню, роздув, підніс рідна і мав вже при чім обсунути ся. А розігрівшись добре, ляг собі на мураві троха відпочати, а що був дуже змучений, заснув скоренько. Кілько він спав гаді йому було знати; коли пробудив ся, учув страшну бурю на морі, котра гори морських хвиль підносила майже під хмари.

Сидить він на тім острові і очікує знов Божого милосердя; аж дивить ся, несе морська буря якийсь чужий корабель просто до него. Припливши до берега, корабель зістав стояти; моряки хутко запустили якір і виходили на беріг. А що ті люди говорили незрозумілим язиком, не міг Петро ніяк з ними порозуміти ся. Самі моряки, видячи, що він голодний, дали йому хліба, щоб поживив ся.

Буря на морі тревала через два дні. Третого дня стало море спокійне і всі подорожні посідали на корабель. З ними сів також Петро і поплив в дальшу дорогу.

Куди корабель плив, того Петро не знав і знов здав ся на волю Всемогучого Бога. За кілька днів заплили вони до якогось міста в чужім краю.

Подорожні пішли за своїми орудками. Петро не маючи де подіти ся, став у одного пана на службу за дозорця при управлінні градоу.

Х. ЗУДИМА ПОВЕРТАЄ З МІНІСТРОМ ДО СВОГО БАТЬКА.

Яко дозорець робіт коло винограду сновив Петро вельми вірно свою службу, за що його пан дуже полюбив і спустив ся на нього як на свого власного сина. Але лишім його там, а са-